అశ్రుతర్పణం

'పద్మ – నరేశ్'

(గతసంచిక తరువాయి)

నాగేష్ ఓ వారం రోజులు స్కూలుకి రావడం మానేశాడు. మూర్తి వాళ్ల యింటికిపోయి అడిగితే స్వగ్రామం వెళ్ళాడని చెప్పారు. గీత మాత్రం భయపడసాగింది. ఒక రోజు వున్నట్లుండి వూడిపడ్డాడు నాగేష్. గీతకు ఎంతో సంతోషమయింది. ఎలాగయినా ఆ రోజు నాగేష్‌ను కలుసుకోవాలని నిశ్చయించుకుంది.

సాయంత్రం గీత ముస్తాబైపోతూవుంటే చెల్లెలు లక్ష్మి ఆపడం తప్పలేదు. కానీ లక్ష్మికి ఆ మాట యీ మాటా చెప్పి తప్పించి నాగేష్‌ను కలుసుకోడానికి బయలుదేరింది. అప్పటికే కొద్ది చీకటి పడింది. అర్ధచంద్రుని వెన్నెల యిసుక దిబ్బల మీద పిండిచల్లినట్లున్నది. నాగేష్ అదివరకేవచ్చి కూనిరాగాలుతీస్తూ గీతకోసం నిరీక్షిస్తున్నాడు. గీత మెల్లగా ప్రక్కన చేరుకుంది. "పాటలో ప్రక్కన వున్న మనుష్యులనే మరచినట్లుంది ... ఏంచేస్తాము" అంది కొంటెగా.

"ఎప్పుడొచ్చావు గీతా!"

"తమరీ లోకంలో వుంటేగదూ తెలియడానికి!"

"అలాగేం!" అంటూ గీతను దగ్గఱకు లాక్కున్నాడు.

"గీతా! నీవు బాగా పాడతావటగా, ఓ పాట పాడవూ" అంటూ చెవిలో వూదాడు.

"మీ కంటేనా?" కొంటెగా అంది గీత.

"ప్చ్, నాదేమిటి, వూసుపోని కూనిరాగాలు. నువ్వే పాడుదూ;" అన్నాడు నాగేష్.

ఆ వెన్నెల్లో, ఆ పిల్లగాలి రాగాల్లో గీత తన పాటను శోభింపజేసింది.

"ఆకాశవీధిలో అన్నీ తారకలే
మిలమిలా మెరిసేటి యింటిచుక్కలులేదు
మందగమనాన కదలిరాడో
పుణ్యాపాపములేమి ఎరుగమూ
ఎన్ని రోజుల పంటయో – నీ చూపుల
భాగ్యము
ఆకాశవీధిలో అన్నీ తారకలే
ఎన్ని కోరికలో ఎగసే హృదయములో
నీలిమబ్బుల చాటున ఏడదాగితివో
ఎందేగితివో కదలిరావో
కరుణలేదో కావుమోయి.
ప్రియురాలి ప్రణయభావాలు
నీ హృదయ ద్వారాల్లో
దారితీయగ తెరువుమోయీ!
ఏలుకోనగా కదలిరావోయి
ఆకాశవీధిలో అన్నీ తారకలే."

అని ఓ రాగాలాపన ఆ పిల్లగాలితో మేళవింపజేసింది గీతారత్నం. నాగేష్ తనేం చేస్తున్నాడో అప్పుడేం తెలిసికోలేదు. వెంటనే అతనినుండి విడువబడింది. నాగేష్ రత్నాన్ని వదలలేదు.

"ఏమండీ! నన్నన్యాయం చేస్తారా?"

"ఇది అన్యాయంకాదు గీతా!"

"అయితే నేనడిగింది చేస్తారా?"

"తప్పకుండా."

"అయితే నన్ను పెళ్లి చేసుకోవాలి."

జవాబు యివ్వలేదు నాగేష్.

"పెళ్ళి! అదెలా జరుగుతుంది. ఇంట్లోవాళ్ళు సమ్మతిస్తారా?" నాగేష్‌కి ఏమీచేయడానికి తోచలేదు. తనిప్పుడేం చెప్పగలడు? సందిగ్ధావస్థలో పడ్డాడు.

"పెళ్ళి సంగతి యిప్పుడెందుకులే రత్నం?"

"చూడండి, నా శీలాన్ని నాశనంచేసి మీరేం సుఖపడ్తారు? నా చేతిలో చేయివేయండి, పెండ్లాడతానని."

కామపాశంలో యిరుక్కున్న నాగేష్ దూరాలోచనలేకుండా రత్నం చేతిలో చేయివేసాడు. రత్నం నాగేష్ ఒడిలో వాలిపోయింది. చంద్రుని మబ్బులు కప్పేశాయి. రత్నం శరీరాన్ని నాగేష్ తన దేహంతో కప్పేశాడు.

వాడిన ముఖంతో, రేగిన ముంగురులతో, చెదరిన బొట్టుతో, నలిగిన బట్టలతో గీత యిల్లుచేరి పరుపుమీద బోర్లపడి ఏడ్వసాగింది.

తనెంత నీచంగా ప్రవర్తించింది. తను యిప్పుడు శీలభ్రష్ట. స్త్రీకి శీలమే లేకపోతే సంఘంలో స్థానమే లేదు. ముందు వెనుక ఆలోచించకుండా నాగేష్‌కు తన శరీరాన్ని అప్పజెప్పింది. తనను నాగేష్ నమ్మించి గొంతుకోస్తాడేమో! ఈ సంగతి లక్ష్మికి తెలిస్తే తనకెంత సిగ్గుచేటు. గీత కంటినీరు పరుపును తడిపివేసింది.

మొదటనే గీత వైఖరిచూచి ఏదో జరిగిందనుకొన్న లక్ష్మి యిప్పుడు ఏడవడంతోటే మరీ భయపడసాగింది.

"ఏమక్కా ఏంజరిగింది?" ఆత్రుతతో ప్రశ్నించింది లక్ష్మి. పలుకలేదు గీత.

తిరిగి లక్ష్మి గుచ్చి గుచ్చి ప్రశ్నించడంతోటే గీతకు విసుగొచ్చి "పో యిక్కడనుంచి," అని కసిరింది లక్ష్మిని.

లక్ష్మి మారు మాట్లాడకుండా వెళ్ళిపోయింది. అప్పటినుండి గీతవైఖరి మారిపోయింది. స్కూల్లో మౌనధారిణి. ఎవరు పిలిచినా పలుకదు. ఒకటే ఆలోచన.

ఈ విషయం జరిగి చాలా రోజులయింది. కానీ మళ్ళీ నాగేష్‌ను చూచే భాగ్యం గీత నోచుకోలేకపోయింది.

4

ఓ నెల రోజులు గడిచాయి. నాగేష్ గీతకు కనబడకుండా తప్పించుకుని తిరగడం మొదలెట్టాడు. చివరకు నాగేష్ తనను మోసంచేసాడని నిర్ధారణ చేసుకుంది. తనలో హృదయవేదన రగలజొచ్చింది.

ఒకనాడు సాయంత్రం గీత మిద్దెమీద కూర్చొని వచ్చేపోయే జనాన్ని చూస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తుండినది. ఒక్కసారిగా ఆమెలో ఎక్కడలేని ఆనందం, ఉత్సాహం పుట్టుకొని వచ్చాయి. వెంటనే వీధిలోకి పరుగెత్తింది.

దూరంగా నాగేష్‌రావడం గమనించింది. వీధిలోకొచ్చి నిల్చుంది. నాగేష్ గీతతట్టు చూడలేదు. ఆ యింటివైపుకూడా తన దృష్టిని మరల్చలేదు. గీత అతనితట్టు ఎంతో ఆశతో చూచింది.

ఆశ నిరాశగా మారింది. నాగేష్ ఏమీ తెలియనివాడల్లే ఆ యింటినిదాటి నాలుగడుగులు ముందుకేశాడు. గీత యిక తన హృదయతాపాన్ని భరించలేకపోయింది.

"నాగేష్‌గారూ! ఈలా ఓమారు వస్తారా?" అని పోతున్న మనిషిని ఆపింది. నాగేష్ టక్కున ఆగిపోయాడు. గీత యింటికి నాగేష్ పోవడం అదే ప్రథమం. గీత యిల్లు పెద్దదే. ఇంటిముందు ఓ తోట. ఆ తోటలో పలురకాల పూలచెట్లు, చూడడానికెంతో ముచ్చట వేస్తుంది. ఇద్దరూ తోటలో ఒకరి కెదురుగా ఒకరు నిల్చున్నారు. కానీ ఎవరూ మాట్లాడలేదు. నాగేష్ కది కష్టంగా తోచింది.

చివరకు 'నన్నెందుకు పిల్చావ్,' ఏదో పెద్ద పెట్టున అడిగాడు. ఆ మాటల్లో ఎంతో కఠినత్వం, కోపం, గోచరిస్తున్నాయి. నాగేష్‌ను పిలిస్తే వెంటనే వచ్చిందానికి ఎంతో సంతోషించింది. అతనిమీద తన కున్న చెడ్డ అభిప్రాయాన్ని కొద్దిగా నెట్టివేసుకుంది, కానీ అతను మాట్లాడిన మాటల్లోని కఠినత్వాన్ని చూచి బెదిరిపోయింది.

"ఎందుకండీ! నామీదంత కోపం, నేనేం చేసాను," జాలిగా ప్రశ్నించింది గీత.

"ఏంచేయాలేంటి? మర్యాద తెలియక్కర్లా? ఎక్కడంటే అక్కడ, అందులో నడివీధిలో అలా పిలవచ్చా?"

"నేను పిలిస్తే తప్పేండి?" ఏడుస్తూ అడిగింది గీత.

"ఏం నువ్వయితే మహారాణివా?"

"నన్నన్యాయంజేసి మీ కోరిక తీర్చుకుని, నన్ను శీలభ్రష్టగా చేస్తారా?"

నాగేష్ మధ్యాహ్నమార్తాండునిలా మండిపోతున్నాడు. శరీరం అంతా చెమట పట్టింది. "కల్లబొల్లి మాటలుమాని, పిలిచింది దేనికో చెప్పు." గర్జించాడు నాగేష్.

"ఏమన్నారు, నావి కల్లబొల్లి ఏడ్పులా? నా హృదయవేదన మీకేంతెలుస్తుంది? చూడండి. నన్నిలా అన్యాయంచేసి మీరేం సుఖపడతారు? ఆనాడు మీరు నన్ను పెళ్లి చేసుకుంటానని వాగ్దానం చేసారే, అప్పుడే మరచిపోయారా? ఆ బాసలన్నీ మీ కామం తీర్చుకోడానికేనా? మిమ్మల్ని నమ్ముకున్నాను. మీరే సర్వస్వం అనుకున్నాను. మన సారా నమ్మించి యిప్పుడిలా గొంతుకోస్తారా?"

గీత కన్నీళ్లధార ఏకంగా ప్రవహించింది. ఆమె వక్షస్థలం పూర్తిగా తడసింది. నాగేష్ ఏం మాట్లాడలేకపోయాడు. "నాగేష్! నిన్ను నేను నమ్ముకున్నాను. కానీ నీవునన్ను అన్యాయం చేసావు. నాశీలాన్ని నాశనం చేసావు. ఈ సంఘంలో నేనొక మానాభిమానాలుగల స్త్రీని అని నిలబడడానికి సూది మొనంతైన చోటు వుందా? మిమ్మల్ని ఏమంటుంది సంఘం? మీ కాళ్లు పట్టుకుంటాను. నా జీవితాన్ని నాశనం చేయకండి." అంటూ గీత నాగేష్ కాళ్లమీద పడింది. నాగేష్‌కు ఏమీ పాలుపోలేదు.

"గీతా! జరిగిందేదో జరిగింది. పశ్చాత్తాపడి లాభంలేదు. ముందు వెనుకలాలోచించకుండా యిద్దరం తప్పుచేసాము. దైవ నిర్ణయం యెలా వుంటే అలా జరుగుతుంది." అంటూ చేతులు విదిలించుకొని వెళ్లి పోయాడు.

'నాగేష్' అంటూ గీత అక్కడనే కూలిపోయింది. లక్ష్మి ఎక్కడనుంచి చూచిందో ఒక్క పరుగున వచ్చి గీతను లేవదీసుకుని పోయింది. "చూడక్కా! జరిగిందానికి వగచి ఏంప్రయోజనం? నీవా రోజుల్లో సొగను చేసుకొని పోతుంటే అనుమానపడ్డాను, అది నిజమే అయింది. ఆ మోసగాడిని నువ్వెందుకు నమ్మావు?" గీత లక్ష్మి తట్టు చూచేటప్పటికి లక్ష్మి కంటిలోనుంచి నీరురావడం గమనించింది. లక్ష్మి! అంటూ చెల్లెల్ని కౌగలించుకుంది గీత. ఆ కౌగలింతలో యిద్దరి హృదయాలు కలసిపోయాయి.

5

ఆ నాడే లక్ష్మి పేరుతో మూర్తికి ఒక వుత్తరం అందింది. అదిచూచి లక్ష్మి ఎవరిదని ఆశ్చర్యపోయాడు మూర్తి. ఆ వుత్తరం అందిన మరునాడే మూర్తి గీత యింటికి పోయాడు. లక్ష్మి మిద్దమీద నుండే మూర్తి రాకను చూచింది. మూర్తి యింటిలోనికి ప్రవేశించగానే ఆహ్వానించి వుచితాసనం చూపించింది.

"ఏమండీ! మూర్తిగారూ! మీతో కొన్ని విషయాలు మాట్లాడాలని మా అక్క జాబు వ్రాయమంటే వ్రాశాను. మీకిచ్చిన శ్రమకు క్షమించాలి."

మూర్తి "ఫరవాలేదులెండి, యిదేమంత పెద్ద శ్రమయిన పనికాదు. అయితే యింతకూ మీపేరేనా లక్ష్మి?" అని లక్ష్మి కళ్లల్లోకిచూచాడు.

చిన్ననవ్వు నవ్వింది, లక్ష్మి. ఇంతలో గీత వారున్న చోటికి వచ్చింది. మూర్తి గీతను చూడటంతోటే ఆశ్చర్యపోయాడు. పీక్కుపోయిన చెక్కిళ్లు, నల్లబడిన ముఖం, కండ్లలోని జాలి మూర్తిని కలవరపరిచాయి. పక్షంరోజులుగా స్కూలుకు గీత రాకుండా వుండడంలో ఏదో కారణం యిప్పుడు మరింత రూఢి అయింది. గీత ఏడుస్తూ నిలబడ్డది.

"ఏమిలా మారారు?" అంటూ జాలిగా చూచాడు గీత కండ్లలోకి.

"ఇలా అయిపోయాను. మీ స్నేహితుడు నాగేష్ బావున్నాడా?"

"ఏమిటీ_రత్నం! (మూర్తి గీతను రత్నం పేరుతో పిలవడం అలవాటు.) అతను వారం రోజులుగా స్కూలుకు రావటంలేదు. నీకతని సంగతి ఏమి తెలీదా?"

"లేదు, మూర్తీ! నాకతనగుపడి పదహైదు రోజులు పైనయింది." అంటూ వలవల ఏడ్చింది - గీత.

"ఎక్కడుండినా ఏమి సుఖపడతాడు లెండి! ఓ యువతిని అన్యాయంగా నాశనం చేసి పారిపోయిన పిరికి పందకు ఆ ఆడదాని వుసురు ఎప్పటికైనా తగులుతుంది." అంది కోపావేశంతో లక్ష్మి. మూర్తికిదేమీ అర్థంకాలేదు. "అసలు సంగతేమిటి రత్నం?"

లక్ష్మి జరిగిన కథను సవిస్తరంగా చెప్పింది మూర్తికి. మూర్తి కలలోనైనా నాగేష్ యీలాంటి పని చేస్తాడని తలంచలేదు.

"రత్నం! నిజంగా నాకీసంగతులన్నీ యింతవరకు తెలియవు. కానీ కొద్దిగా ఆలోచిస్తే నిన్నలా చేయడానికి ఏదో ఒకకారణం వుండి తీరుతుందనుకుంటాను."

"అది తెలుకోడానికే మిమ్మల్ని పిలవనంపించింది" అంది గీత. ఇంతలో లక్ష్మి కాఫీ తెచ్చింది. మూర్తి లక్ష్మి యిచ్చిన కాఫీ త్రాగి గీతను ఓదార్చి బయట పడ్డాడు.

6

అవి బాగా వానలు కురిసే రోజులు, ఓనాటి సాయంత్రం అయిదు గంటలకే బాగా చీకటి పడిపోయింది. ఆకాశం అంతా మబ్బులతో నిండి హోరున గాలి వీస్తుంది, వీధంతా నిర్మానుష్యంగా వుంది. నాగేష్‌ను యింట్లో యేంపాలుపోలేదు. స్కూలు ముగించి వారంరోజులయింది. కారణం యింట్లో వాళ్లందరు వాళ్ల స్వగ్రామానికి వెళ్లడమే. ఇక తనపని హాయి. ఇంట్లో కూర్చొని యేదో పుస్తకము చదవనారంభించాడు. ఓ అరగంటకల్లా జోరున వర్షం కురియ సాగింది. ఇంతలో వరండాలో చప్పుడయింది. లైటు వేసి బయటికి వచ్చాడు. వాన జల్లు యింటి గడపదాకా కొట్టూంది. నాగేష్ వరండాలో కొచ్చి చుట్టూ కలయ జూచాడు. ఆ దృశ్యాన్ని తను నమ్మలేకపోయాడు. అక్కడ ఓ స్త్రీ చేతిలో పుస్తకాలు పట్టుకొని నిలబడివుంది. పూర్తిగా తడిసిపోయి వుంది. ఆమె కట్టుకున్న సన్నటిచీరనుండి కొద్ది కొద్దిగా అవయవాలు కనబడుతున్నాయి.

నాగేష్‌కు ఏం చేయాలో తెలియలేదు. ఇంట్లోకి రమ్మనాలో బయటికి పొమ్మనాలో తెలియక తికమకలు పడుతున్నాడు. అదే పురుషుడయితే పొమ్మనేవాడు కాబోలు.

"అయ్యో! తప్ప తడిసారే లోపలికి రండి!" అన్నాడు. ఆ యువతి లోపలికి పోవడానికి సంకోచించింది.

"సదభిప్రాయంతోనే చెప్తున్నాను. లోపలకి రండి." అన్నాడు నాగేష్. ఆ మాటలతో ఆయువతి మెల్లగా లోపల ప్రవేశించింది. లైట్

కాంతిలో ఆమెను నఖశిఖ పర్యంతం చూచాడు నాగేష్.

"ఫరవాలేదు. ఆ పుస్తకాలు టేబిలుమీద పెట్టి, మీరు కూర్చోండి. డ్రెస్ మార్చుకుంటారా?" సందేహంతో అడిగాడు నాగేష్. అందుకా యువతి ఏమీ పలుకలేదు. మౌనంగా తలవంచుకొని నిల్చుంది. నాగేష్ అదిగమనించి "ఫరవాలేదులెండి. అదే డ్రెస్సింగ్ రూమ్" అంటూ ఓ చీర బీరువాలోనుండి తీసుకొని వచ్చి యిచ్చాడు.

ఆ అమ్మాయి చీర మార్చుకోవడానికి డ్రెస్సింగు రూములోకెళ్ళింది.

నాగేష్ యిదే అదుననుకొని ఆ అమ్మాయి పుస్తకాలను పరీక్షించాడు. కొద్దిసేపట్లో ఆ అమ్మాయి చీర మార్చుకుని వచ్చింది.

"అలా కుర్చీలో కూర్చోండి." అన్నాడు.

ఆ యువతి నాగేష్ తట్టు దొంగచూపులు చూస్తూ కుర్చీలో కూర్చుంది.

"ఏమండీ! మీ పేరేమిటో... తెలుసుకోవచ్చా?"

"సుందరి"

"సుందరి ... ఆహా ఎంత మధురాతి మధురంగా వుంది పేరు. నిజంగా సుందరే! ఇటువంటి సుందరాంగిని పొందే యువకుడు ఎంత అదృష్టవంతుడు!" అనుకున్నాడు నాగేష్ మనసులో.

"అయితే మీరు తడిసి వచ్చారేం?" తెలియనట్లు అడిగాడు.

"ఏం చేయమంటారు. స్కూలునుండి బయలుదేరివచ్చేప్పటికే వాన పట్టుకుంది. తొందరగా యిల్లు చేరదామని ప్రయత్నించాను. కానీ లాభంలేకపోయింది. ఇంతలో మీ వారండా కనుపించింది. వచ్చి నిల్చున్నాను. ఇంతకూ మీ... పేరు చెప్పలేదు." అంటూ చిన్నగా నవ్వింది. "నాగేష్ అంటారులెండి. ఇంతకూ మీరేం చదువుతున్నారు?"

"పుస్తకాలే జవాబు" అంది నవ్వుతూ.

"చాలా చమత్కారంగా మాట్లాడతారే!" చూడండీ మీ యింట్లో......అంటూండగే ఓ పెద్ద వురుము వురిమి నిలిచిపోయింది. వానకూడా వెలిసింది. మెల్లమెల్లగా వీధుల్లో జనసంచారం బయలుదేరింది.

"ఇంక వెళ్తానండి!" అంటూ పుస్తకాలు చేత పట్టుకుంది సుందరి.

"అరే! అప్పుడే చీకటి పడిందే, మీరు ఒంటరిగా వెళ్ళగలరా? పదండి మిమ్మల్ని నేను వదలి పెట్టి వస్తాను." అంటూ నాగేష్ లేచాడు.

(సశేషము)